

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 193.

Trettende Session.

49de Møde.

Lirsdagen den 30de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Alberti (fortsat): Det er allerede af den ærede første Taler (Jessen) blevet bemærket, at Optagelsen af Sand, Steen o. s. v. i Stranden er en vigtig Erhvervsgrænse; dette er nu nærmest Tilfældet for de Personers Vedkommende, der drive denne Forretning som en Slags Søfart — man seer jo her ved Langebro, hvilket Antal af Sandbaade og Steenbaade der daglig passere ind med saadanne Producter, der ere opffiskede af Havet — men Benyttelsen af Sand, Steen, Gruns og deslige i Havet har dog ogsaa en vis privatretlig Charakter. Det er jo meget almindeligt, at en Mand, hvis Grund ikke støder umiddelbart til Havet, betinger sig af sin Nabo Færdselsret for at komme ned til Stranden, for der at kunne tage Steen, Gruns og saadanne Ting, eller for ogsaa der at kunne udlægge Badehuse eller have Anlægssted for en Baad osv. Nu forekommer det mig, at naar § 1 bliver til Lov i den Stikelse, hvori den her foreligger, saa vil en saadan betinget Færdselsret med det Samme kunne blive ødelagt, den vil tabe sin Benyttelsesværdi, naar Skjønsmændene sige: „Det er til Skade for den paagældende Eiendom, at der her tages Sand og Steen.“ Nu er det ganske vist, at den, der har betinget sig en Færdselsret, ikke derved har betinget sig Ret til at tage Steen, Sand eller Gruns i Stranden; thi den Ret havde han ifølge Lovgivningens almindelige Bestemmelser, men han

vil dog tabe den Ret, han har betinget sig eller mulig ogsaa kjøbt, for at komme til Stranden, idet denne Ret, hvis Strandbredden der omgærdes med Forbud mod Afbenyttelse, da taber al Værdi for ham. Jeg skulde derfor ønske, at den ærede Minister vilde udtale sig om, hvorvidt han mener, at en saadan privat Færdselsret til Stranden kan anses for at berøres ved denne Lov, thi dersom den ærede Minister bekræfter dette, saa tror jeg, at der nødvendigviis bør stilles et Endringsforslag til Loven i saa Henseende. Om man nu endogsaa vilde ansee saadanne Forholdsregler som de, der omhandles i Lovforslaget, for hensigtsmæssige i Almindelighed, saa er der dog ved Strandbredden paa visse Steder en Art Eiendomme, som ikke synes at fortjene en saadan særegen Beskyttelse. Det skeer nemlig paa flere Steder, navnlig paa Strandbredden i det nordøstlige Sjælland, at man kjøber sig en Grundstrækning imod Søen, fylder op ud imod Søen og bygger sig en Villa paa selve Forstranden, i Havet. Det forekommer mig, at naar Lovforslaget vedtages, saaledes som det her foreligger, saa maa der for en saadan i Havet opført Eiendom ogsaa kunne paakalbes de Forholdsregler, som Lovforslaget indeholder; men det kan dog vist ikke være Meningen, at man vil give en Mand saa særegne Midler til at beskytte en Eiendom, som han vindicerer fra Havet, mod Angreb fra Havet og til Udelukkelse af et almindeligt berettiget Erhverv. Jeg kunde ønske, at den ærede Minister ogsaa vilde værdige dette Spørgsmaal en Bemærkning. Jeg skal udtrykkelig tilføje, at jeg ikke finder Anledning til at modsætte mig Loven i dens Heelhed, og jeg har kun hentydet til den Mod-